

NOTISER.

Tallstekeln på Vermdön 1892. Förliden sommar berättade mig en trädgårdsmästare vid ett landtställe på Vermdön, som jag frågade, om han sett några larver i grannskapet, att på tallarna sutto ett slags gulgröna larver massvis tillsammans. Länge behöfde jag ej söka, förrän jag upptäckte den ena larvkolonien efter den andra och fann arten vara *Lophyrus Pini* LIN., eller den s. k. »vanliga tallstekeln». Larverna sutto tillsammans i kolonier af 30 à 60 stycken på de yttersta skotten af de nedre grenarna på större träd; på yngre tallar under ett par meters höjd kunde jag ej finna några larver. Deras tillvaro upptäcktes lätt genom de afgnagda barren. Larven till *L. Pini* förekommer årligen i två generationer, den första i maj och juni, den andra i augusti och september. Som det var i september jag fann larverna, hörde de sålunda till den andra generationen, men den första tycktes hafva varit föga talrik, då barren i allmänhet buro spår af att vara nyligen afbitna. Insamlade larver började efter några få dagar spinna sina kokonger.

Lophyrus Pini har på senaste åren väckt en obehaglig uppmärksamhet i Danmark, och i »Entomologiske Meddelelser», tredje häftet 1892, finnes aftryck af en »Indberetning til Finantsministeriet» af HERM. BORRIES, afgifven efter en undersökning i sydvestra Jylland i september 1892. Det säges däri, att af försommargenerationen sågs äfven här föga spår, så att man nästan kan se bort från densamma. BORRIES meddelar i slutet af sin uppsats om *L. Pini*, att den har många fiender. Så hafva parasitsteklar förtärt en stor del af larverna, och själfva äggen hyste ofta larven till en mycket liten parasitstekel. Till förstöring af kokongerna bidro rätt mycket möss; största delen af de på marken liggande kokongerna voro bitna af mössen, som behändigt hade förstätt att göra en liten öppning och genom denna

draga ut den tjocka larven. »Man bör därför kunna hoppas», säger BORRIES, »att stekelns förökning, såvida det ej inträffar synnerligen varma och torra somrar, bör hållas så mycket tillbaka, att det må vara lätt att bekämpa skadedjuret. Om larverna uppsökas med allvar och dödas, bör det lyckas att undertrycka ett påbörjad angrepp och förebygga insektens vidare framträngande mot norr, där förhållandena nog ställa sig gynnsammare för densamma.»

C. Grill.

Frågan om ett verksammare skydd för insektätande småfåglar synes äntligen hafva ryckt ett steg närmare sin lösning, i det franska regeringen, med anledning af en resolution vid en kongress i Haag förlidet år, sändt skrivelser till sina beskickningar vid de europeiska hofven med anmodan att göra förfrågan hos de särskildta ländernas regeringar, om dessa vore hugade att sända representanter till den internationella kommission, som man vore sinnad att snart sammankalla i Paris. Denna kommissions ändamål skulle blifva att fastställa grunderna för likartade bestämmelser, afsedda att skydda de för åkerbrukshandteringen nyttiga fåglarna, och skrifvelse angående de förenade rikenas deltagande i dess arbeten har redan ankommit till härvarande utrikesdepartement, hvars chef remitterat frågan till vederbörandes behandling.

Vi kunna ej annat än uppriktigt önska, att denna kommission må blifva en verklighet — hvilket naturligtvis ej kan ske, om de intresserade länderna skulle visa sig ljunna för saken — och att intet hinder må möta, åtminstone för vårt lands värdiga representerande uti densamma; ty dess ändamål är sådant, att icke allenast jordbrukarne utan äfven trädgårdsidkare och skogsodlare samt dessutom hvarje vän af dessa små, bevingade varelser, som om sommaren befolka och gifva lif åt våra fält, parker och trädgårdar, måste känna stor tillfredsställelse, om den kunde komma till stånd och utföra sitt syfte.

Då man läser berättelser eller får höra resandes intyg om det ohejdade utrottningskrig, som föres mot småfåglarna under deras flyttningståg vår och höst genom sydligare belägna länder,